

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ

ЛЮБОВТА НА МЪРТВЕЦА

Превод от руски: Мария Шандуркова, 2014

chitanka.info

О, нека със земя студена
да съм зарит,
душата ми е все със тебе,
другар си ми.
Тъгите на любов нерада,
живеещ в мрак,
в безмълвието и в забрава
аз помня пак.

* * *

Без страх в часа на крайни мъки,
останал сам,
утеха чаках от разлъка –
не е тя там.
Видях изящни безтелесни
и закопнях,
че твоя лик в черти небесни
аз не познах.

* * *

Защо е в блясък власт на Бога
и светъл рай?
Пренасям аз страстта си родна
с мен в този край.
Мечтата близка аз бленувам –
една е вред;
жадувам, плача и ревнувам
тъй както бе.

* * *

*Докоснал ли е чужд с дихание
страните ти,
душата ми немей в страдание
и все трепти.
За друг насън, ако случайно,
прошепнеш ти,
словата ти по мен чертаят
със жар следи.*

** * **

*Да любиш друг ти няма вече,
не е твой дълг,
ти на мъртвеца се обрече –
до сетен дъх.
Уви, страхът ти и моления
защо са те?
Забравата – не е за мене –
познаваш ме!*

1841

Превод: 15.10.2014

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.